

XX
Měsíčník farnosti Horní Lhota. Vydává farní úřad Horní Lhota pro potřebu svých farníků
 XXX

JSME POVOLÁNI KE SVATOSTI

První listopadové dny jsou pro nás křesťany (a v mnohém nejen po nás) významné. Dotýkají se totiž naší budoucnosti. Prvního listopadu slavíme svátek Všech svatých, druhého vzpomínáme s úctou na zemřelé.

O slavnosti Všech svatých slyšíme při bohoslužbě evangelium o blahoslavených, kterým patří nebeské království. Nebeské království patří těm, kteří už zde na zemi nějakým způsobem přispívají k Boží cti a chvále. Chudí v duchu, tiší, plačící, spravedliví, milosrdní, čistého srdce, šířitelé pokoje, pronásledovaní pro spravedlnost.

Všem těmto patří nebeské království. Z toho poznáváme, že cesta ke svatosti neznamena jen jeden způsob života. Bohu jsou milí jak mučedníci, kteří pro něj prolili svou krev, tak horliví vyznavači, kteří svou neúnavnou prací přispívali k šíření Božího království na zemi, stejně jako ti kteří v odevzdanosti do vůle Boží trpělivě nesli kříž v podobě tělesných bolestí při nevléčitelné nemoci,

postižení a podobně a to vše obětovali pro dobro světa. Všichni tito svým životem a jednáním oslavovali Boha a byli příkladem pro ostatní. V nebi nejsou jen ti svatí, které známe z církevního kalendáře, neboť je církev za svaté prohlásila, jejich život byl uznán jako vzorný a jako příklad pro ostatní.

Pravidla svatořečení, přes všechny složitosti a po splnění mnoha podmínek jsou přece jen záležitostí lidskou. U Boha jsou jiné míry a především obrovské, nám neproniknutelné Boží milosrdenství. Proto ve skutečnosti jsou svatými všichni, kteří doufali v Pána Ježíše, v jeho milosrdenství a snažili se jej ve svém pozemském životě následovat.

Vzpomínka na věrné zemřelé je pro nás příležitostí, abychom a nejen v oktávě dušiček pamatovali na zemřelé, ale po celý rok jim vyprošovali zkrácení očištcových muk. Tyto dny jsou pro nás spíše jakýmsi zastavením a zamyšlením nad tím, jak pamatujeme na ty, kteří nás předešli a zároveň uvědomením si, že je budeme jednou následovat.

Církev nás vybízí, abychom po příkladu svatých následovali Krista životem i smrtí, abychom jednou jím byli vzkříšeni. Pán Ježíš „kudy chodil, tudy dobře činil“, jak říká svatý Petr v den Letnic. Sám Pán Ježíš říká: „Příklad zajisté jsem

vám dal ...“ Dal nám příklad v životě, když přijal naše lidské tělo, i ve smrti, když svůj život za nás obětoval. Dal nám příklad také v tom, že dovolil, aby jeho tělo bylo pohřbeno tak, jak bylo tehdy u židů zvykem - bylo uloženo do hrobky. Proto křesťané těla svých zemřelých s úctou ukládají do země. To je křesťanský zvyk od počátku. Proto jiný způsob (kremace), i když není církví zakázaný, není v pravém slova smyslu pohřbem, kterým bychom se i po smrti připodobnili Kristu. Církev se dlouhou dobu tomuto způsobu pohřbu bránila, neboť byl spojen u mnohých s proticírkevním smýšlením. Dnes již tento důvod není aktuální, proto je pohřeb žehem povolen, ale správným pohřbem křesťana je uložení jeho těla do země, kde očekává slávu vzkříšení. Tím není dotčeno, že by tělo, které shořelo v ohni nemělo být na konci věků vzkříšeno. Vždyť kolik světců bylo v prvních křesťanských dobách umučeno upálením (sv. Polykarp, biskup), nebo jejich tělo spáleno po smrti (Sv. Maxmilián Kolbe). Vždy se ale jednalo o násilnou smrt. Proto věrní synové a dcery církve se drží tradice, kterou nám svým pohřbem ukázal Kristus Pán a své drahé zesnulé s úctou ukládají do země. Církevní zákoník v kánonu 1184 č. 2 zakazuje církevní pohřeb těm, kdo by zvolili pohřeb vlastního těla žehem z důvodů, které jsou v rozporu s křesťanskou vírou.

Církev svatá na Druhém Vatikánském koncilu vyhlásila, že respektuje svobodu svědomí a vyznání. V praxi to znamená, že respektuje rozhodnutí těch, kteří vědomě se rozhodnou odmítnout Boha jako svého Spasitele, pak je vhodné, aby se respektovalo toto jejich rozhodnutí. Křesťané se modlí za obrácení hříšníků, za návrat odpadlých křesťanů, kdo však těmito snahami pohrdá, toho nelze žádným násilím nutit. Proto je vhodné, aby se tento jejich odmítavý postoj k Bohu a k církvi respektoval i po smrti. Osobám, které žili v pozemském životě jako nevěřící, veřejně se tak projevovali (odpadlíci, bludaři a rozkolníci) a před smrtí neprojevili nějaké známky kajícího srdce (srov. kánon 1184 č. 1) nekoná církev církevní pohřeb a neslaví se za ně pohřební mše svatá (kánon 1185). To však v žádném případě neznamená, že by je církev považovala za zavržené na věčnosti! Církev za dvě tisíciletí svého trvání prohlásila mnoho křesťanů za svaté – že dosáhli věčné spásy v nebi a můžeme je veřejně prosit o přímluvu, avšak ani o jediném člověku neprohlásila, že je zavržený. Svatý apoštol a evangelista Jan píše ve svém listě křesťanům v Malé Asii (*1Jan 5,16*) pouze, že jsou hříchy, které vedou ke smrti a za takové hříšníky neříká, aby křesťané za ně prosili. Zde se zřejmě rozumí veřejné či společné modlitby za zemřelé. Tomu je třeba rozumět takto: Pokud někdo v tomto pozemském životě nestál o pomoc církve a v tomto rozhodnutí také zemřel, církev jej ponechává Boží spravedlnosti a nepomáhá mu ani po smrti. Tímto ale není dotčeno právo věřícího člověka soukromě se modlit i za takové zemřelé, zahrnovat je do svých modliteb a do úmyslu mše svaté, které se účastní. Vždyť mnozí dobří křesťané jsou upřímně zarmoucení tím, že ty, které v tomto pozemském životě milovali odmítli Boha a jejich spása je ohrožena.

POŘAD BOHOSLUŽEB V LISTOPADU:

Čtvrtek : 16.00
Sobota : 17.45
Mše sv. s nedělní platností

Neděle : 6.55 a 9.30
První pátek : 17.45

1. listopadu:
Slavnost Všech svatých
Mše sv. 7.00 a 16.00

2. listopadu :
Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
Mše sv. 7.00 a 16.00

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby všude na světě skončily všechny formy terorismu.

Úmysl misijní: Aby se úsilím věřících protrhly staré i nové řetězy bránící vývoji afrického světa.

Úmysl národní: Aby nevléčitelně nemocní a umírající opouštěli tento svět obklopeni láskyplnou péčí a pozorností svých nejbližších.

Úmysl farní: Aby všichni věřící v naší farnosti využili listopadových příležitostí k získání plnomocných odpustků pro zemřelé.

Neumírám, ale vcházím do života.

Smrt není nějaký přízrak nebo
hrozná příšera, jak se znázorňuje
na obrazech.

V Bibli se říká, že smrt je odloučení
duše od těla. Nic jiného.

A já nemám strach z odloučení,
které mě navždy spojí
s dobrým Bohem.

Pro mne si nepřijde smrt, ale Bůh.

Svatá Terezie z Lisieux

Z FARNÍ MATRIKY :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci říjnu přijali:
Nellu Machů - Horní Lhota

Svou společnou cestu životem
před Božím oltářem v naší farnosti
v říjnu 2006 začali:

14. října:

Karel Černý - Habry
Michaela Maňasová - Sehradice

V měsíci říjnu 2006 z naší farnosti odešli
na věčnost a byli pohřbeni:

13. října:

Ladislav Latinák - 78 let
Sehradice 74

24. října:

Ladislav Váňa - 79 let
Sehradice 142

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI HORNÍ LHOTA V ROCE 2005/2006

Alois Žáček, Sehradice 118: *29.11.1924 + 25.11.2005
Alois Hustý, Horní Lhota 129: *03.08.1943 + 25.01.2006
František Petráš, Dolní Lhota 3: *31.07.1938 + 21.02.2006
Anna Růžičková, Horní Lhota 70: *03.12.1923 + 05.03.2006
Václav Žáček, Horní Lhota 104: *18.08.1930 + 16.04.2006
Bohumila Heinzová, Sehradice 131: *29.10.1922 + 28.04.2006
Marie Dobešová, Sehradice 125: *26.01.1918 + 22.06.2006
Stanislav Kozubík, Sehradice 113: *14.06.1933 + 05.08.2006
Miroslav Konečný, Horní Lhota 60: *06.03.1923 + 09.09.2006
Ladislav Latinák, Sehradice 74: *15.04.1928 + 06.10.2006
Ladislav Váňa, Sehradice 142; *27.05.1927 + 19.10.2006

VIDITELNÁ ZNAMENÍ

Děti se v hodinách náboženství učí, že svátost je „viditelné znamení neviditelné Boží lásky“. V této rovnici se setkává viditelné a neviditelné úplně stejně jako v našich životech. Možná jste někdy někomu koupili kytici květin. Z určitého pohledu je kytice nezbytečnější věc na světě: nedá se dlouhodobě uchovat, nedá se na nic praktického použít, její hodnota s uvadáním rychle klesá, nedá se jíst, nic nepřináší, je jen krásná. Na kytici je totiž důležité to, co je za ní. Květiny symbolizují můj vztah k přítelkyni. Na svou lásku k ní totiž nemohu ukázat, nemohu říct: „Je tak veliká“. Láska leží ještě kdesi mimo hmotu, prostor a čas, a proto je neměřitelná. Přesto existuje. Jedním ze způsobů, jak ji stáhnout

z absolutna sem na zem, je symbolizovat ji například květinami. Květy jsou pak viditelným znamením mé neviditelné lásky. Růže strhávají neviditelno do viditelna. Je zvláštní, jak je několik kvítků schopno měnit lidské osudy. Se svátostmi je tomu podobně. V každé svátosti jsou slova a věci zaznamenané smysly: třikrát se lije voda, kladou se ruce na hlavu, říká se formule rozhršení nebo manželského slibu. Tato viditelná znamení jsou veřejně přístupná, všichni přítomní, ať věřící nebo nevěřící, je vnímají. Pro přítomné křesťany to však není všechno. Katolíci totiž věří, že při svátostech se setkává viditelno s neviditelnem, svět země se světem nebe, vnímatelné s nevnímatelným. Svět vody, olejů, kladení rukou, rozhršení a chleba je zachytitelný všem. Svět nebe je pouze pro věřící. Nedá se říct „zde je“ nebo „tam je“, přestože v kostele je mezi námi, pro bránu našich pěti smyslů je nepřístupný. Toto setkání viditelného s neviditelným nejvíc bije do očí ve svátosti manželství. To, že se vám jednoho dne v poštovní schránce objeví oznámení, je první hmatatelné vyjádření nehmotné lásky. Ta neprostorová láska jednoho dne někde v tajemnu vznikla, byla dlouho promyšlena, s chvěním vyslovena a opětována a nyní má být veřejně přede všemi zpečetěna. Proto mnohé páry neslaví své výročí ve svatební den, ale v den, kdy svůj vztah pojmenovali. Svatba pak byla jen jeho logickým vyústěním. Při svatebním průvodu si pak nelze nepoložit otázku: Co se to jen s těmi dvěma lidmi děje? Kde se nachází síla, která to vše uvedla do pohybu? Kde je počátek lásky, která tu před tím nebyla a pak v čase vznikla? Nachází se láska v jejich lebkách nebo kde vlastně? Co nutí snoubence shánět květiny, oblékat se do bílých šatů a chystat oslavu. Svatební průvod, bílé šaty a prstýnky jsou viditelno. Neviditelno ovšem visí ve vzduchu a jeho síla může bořit kostelní zdi. Výsledkem tohoto neviditelna pak jednou bude nový viditelný život, dítě, nová duše, originálnější a citlivější než my. Svatební slib je pak všeobecně zaznamenaný a fotografovateľný výsledek něčeho, co není z našeho světa, ale co je přesto tak reálné, že náš měřitelný domov snoubenci často vnímají jako svět stínů, protože oni žijí velmi skutečně ve světě své lásky. Láska vylamuje milující z času. Proto vztah nikdy nebude jen výsledkem měřitelného a viditelného. I kdybych si nastudoval o své budoucí manželce všechny dostupné informace, znal o ní vše, co se dá převést do informací a řeči čísel, pořád to ještě zdaleka nebude znamenat, že ji znám. Proto, když se lidé připravují na svátost křtu, trvá příprava rok nebo někdy i dva. Nejedná se totiž ani tak o to, aby si nastudovali katechismus a informace o Bohu, ale především o to, aby udělali první krůčky na cestě vztahu – a to je zkušenost, která je pro snoubence i pro katechumeny nepřenosná a její získání nutně vyžaduje čas. Proto se doba chození i doba katechumenátu má počítat spíš na roky než na měsíce. Svätý Jan od Kříže mluví o tom, že na konci našeho života se nás Bůh bude ptát na lásku. Tedy ne na to, co jsme postavili nebo vykonali, ale, mohu-li to tak říct, s jakým srdcem jsme to vše konali. Podobně sv. Terezie z Liseaux píše, že láska je to jediné, co jsme schopni přenést ze světa zde do světa tam, do věčnosti. Vše, co jsme získali nebo vybudovali, zde na zemi necháme – s jedinou výjimkou, a tou je láska. Zde na zemi tak získáme bohatství, které je nezničitelné, na něž nedosáhne a které nerozbije ani nemoc, ani nenávisť, ani zášť válek, nic z tohoto světa věcí. Láska je poklad v nebi, kde jej rez a mol nekazí, zloději nevykopávají a nekradou.

*(Marek Orko Vácha – Šestá cesta)
V. U.*

ROK 2007 V ŽIVOTĚ FARNOSTI HORNÍ LHOTA

A. CÍRKEVNÍ SLAVNOSTI A POHYBLIVÉ SVÁTKY V ROCE:

Svátek křtu Páně - konec vánočního období - neděle 7. ledna
Popeleční středa - začátek doby postní - 21. února
Květná neděle - začátek Svatého týdne - 1. dubna
HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ - 8. dubna
Slavnost Nanebevstoupení Páně - čtvrtek 17. května
Slavnost Seslání Ducha svatého - neděle 27. června
Slavnost Nejsvětější Trojice - neděle 3. června
Slavnost Božího těla - čtvrtek 7. června
Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova - pátek 15. června
Slavnost Ježíše Krista Krále - neděle 25. listopadu
První neděle adventní - začátek nového církevního roku - 2. prosince

B. FARNÍ SLAVNOSTI A VÝZNAMNÉ DNY PRO FARNOST:

Adorační den v Horní Lhotě - sobota 10. února
Poutí hasičů na Sv. Hostýně - sobota 28. dubna
Poutí včelařů na Sv. Hostýně - neděle 20. května
První sv. přijímání dětí - neděle 10. června
Děkanátní poutí za obnovu rodin a nová kněžská povolání na Velehradě - sobota 12. května
Slavnost Božího těla - průvod vesnicí za příznivého počasí - čtvrtek 7. června
Patrocinium sv. Dionýsia (Hornolhotské hody) - neděle 7. října
Dušičková pobožnost na Svatém Hostýně - 13. října

C. SVATÝ KŘEST SE BUDE UDĚLOVAT V TYTO NEDĚLE:

21. ledna	20. května	23. září
18. února	24. června	14. října
25. března	15. července	18. listopadu
22. dubna	12. srpna	16. prosince

D. SPOLEČNÉ MŠE SVATÉ VE FARNOSTI:

Za děti, které půjdou k 1. sv. přijímání - pátek 2. února
Za nemocné - 11. února
Za živé a + členy hasičského sboru ke cti sv. Floriána - neděle 6. května
Za školní mládež (konec školního roku) - pátek 29. června
Za školní mládež (začátek nového školního roku) - neděle 2. září
Za členy živého růžence - každou sobotu vždy po prvním pátku v měsíci

POŘAD BOHOSLUŽEB V LISTOPADU 2006

1. listopadu : Středa Slavnost VŠECH SVATÝCH	7.00 16.00	Se - 81 Za + rodinu Berčíkovu, Tomanovu a celou živou rodinu
2. listopadu : Čtvrtek Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	7.00 16.00	Na úmysl Svatého otce Za + Pavlu Smetkovu a dva manžele
3. listopadu : Pátek Sv. Martina de Porres, řeholníka	17.45	Za rodiče Mikulcovy, Kuželovy a duše v očištění
4. listopadu : Sobota Sv. Karla Boromejského, biskupa	17.45	Za členy živého růžence
5. listopadu : Neděle 31. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za dvoje + rodiče, duše v očištění, Boží požehnání a dary Ducha sv. pro celou rodinu Za + Aloise Divoku, rodiče, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
9. listopadu : Čtvrtek Posvěcení lateránské baziliky	17.30	Na poděkování za přijatá dobrodíní s prosbou o Boží ochranu a milosrdenství pro celou rodinu
11. listopadu : Sobota Sv. Martina Tourského, biskupa	17.45	Za + rodinu Vaněčkovu, Krajíčkovu, na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodíní k životnímu jubileu a děti s rodinami
12. listopadu : Neděle 32. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za Antonína a Františka Hlavenkovy, Marii a Yvetu Navrátilovy, celou živou i + rodinu Za + Julii a Josefa Kozubíkovy, duše v očištění, celou živou i + rodinu
16. listopadu : Čtvrtek Sv. Markéty Skotské; Sv. Gertrudy, panny	17.30	Za Jana a Ludmilu Majzlíkovy, rodiče z obou stran a živou rodinu
18. listopadu : Sobota Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla	17.45	Za + rodiče Annu a Aloise Žáčkovy, jejich dva syny a Boží ochranu pro živou rodinu
19. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za stařečky Latinákovy, rodiče Idesovy, bratra Aloise a Josefa Václavíka Za farníky (sv. křest)
23. listopadu : Čtvrtek Sv. Klementa I., papeže a mučedníka	16.00	Za Josefa Maňase, jeho dceru, pomoc Boží a ochranu pro celou rodinu
25. listopadu : Sobota Sv. Kateřiny, panny a mučednice	17.45	Za + rodiče Adolfinu a Aloise Petrů, + Adolfa, Marii a Josefa Petrášovy, všechny ostatní blízké + , duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
26. listopadu : Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE	6.55 9.30	Za Jaroslava Majerika, rodiče Majerikovy, Nášelovy a duše v očištění Za Jana Machů, syna Milana, rodiče Drgovy, jejich dva syny, duše v očištění a ochranu Boží pro celou živou rodinu
30. listopadu : Čtvrtek Sv. Ondřeje, apoštola	16.00	Za + Aloise Žáčka (výročí úmrtí), jeho syna Aloise a celou živou rodinu

ZPRÁVY A INFORMACE

Plnomocné odpustky pro duše v očistci:

I.

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den je možné získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce), je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Věřím v Boha.

II.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat plnomocné odpustky jednou denně po získání tří obvyklých podmínek plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštívíme-li hřbitov a pomodlíme-li se tam, třeba v duchu, jakoukoliv modlitbu za zemřelé.

V ostatní dny je možné získat odpustky částečné.

* * *

Pozvánka na slavnostní předávání škapulířů otcem Benediktem z Olomouce, dne 17.11.2006 ve Slopném.

Dovolujeme si Vás – milí farníci – pozvat na slavnostní předávání škapulířů, které se uskuteční v pátek dne 17.11.2006 v 17,15 hod. Ve Slopném. Bude zde představený karmelitánů z Olomouce- otec Benedikt, který zahájí slavnostní mši svatou, při které po homilii bude následovat předávání škapulířů.

Zveme Vás všechny na tuto mimořádnou událost !!! /přípoje jsou i od Újezda, Vys.Pole, i od Sehradic, Horní Lhoty./

Zájemci o přijetí škapulíře – prosím aby jste se nahlásili buď dne 3.11. při karmelském setkání ve Slopném u sestry Barbary , nebo u svého duchovního správce .

* * *

Dušičkové pobožnosti na hřbitovech budou v letošním roce takto:

Drnovice: čtvrtek 2. 11.v 17.30 *po mši sv.*

Újezd: neděle 5. 11. ve 14.30

Horní Lhota: neděle 5. 11. ve 14.30

Za nepříznivého počasí budou pobožnosti v kostele.

* * *

Jak by měl podle Vás vypadat farní měsíčník v příštím roce? Vaše náměty a připomínky rádi přijmeme do konce měsíce listopadu. Odevzdejte je, prosím v sakristii, nebo vhodte do kasičky u vchodu kostela, případně zašlete elektronicky na adresu: rkf.hornilhota@volny.cz. Za všechny vaše návrhy a upřímně míněné připomínky předem děkujeme. Redakce

Na mše svaté pro rok 2007 se bude zapisovat ve čtvrtek 30. listopadu 2006 po mši svaté

Naše farní rodina. (<http://www.rkf-hornilhota.cz/>).

Měsíčník farnosti. Vydává: Řím. katol. farnost v Horní Lhotě pro potřebu svých farníků v nákladu 150 kusů. Adresa redakce: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val. Klobouk č. 5, tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599; e-mail: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady: Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Ing. Miriam Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky v sakristii. Pro farníky zdarma.